

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ning, vil der også blive fremsat forslag derom, og jeg tror derfor ikke, det er nødvendigt for statsbanernes vedkommende, at der bliver nedsat en kommission, hvis det alene drejer sig om spørgsmålet om sidebaner.

Derimod kan man måske, som det ærede medlem fru Else Zeuthen var inde på, sige, at der trænges til en undersøgelse af hele trafikproblemet her i Danmark; den tanke er mig for så vidt ikke fremmed, og jeg vil gerne i den forbindelse nævne, at der, som sikkert alle ved, er nedsat et koordinationsudvalg vedrørende samtlige trafikgrene, der hører under ministeriet for offentlige arbejder, netop for at prøve at koordinere de mange forskellige investeringsplaner vedrørende trafikken som helhed her i landet.

Det ærede medlem fru Else Zeuthen spurgte, i hvilket omfang det vil være muligt at få nogle af de funktionærer, som bliver afskediget som følge af privatbaners nedlæggelse, anbragt ved statsbanerne; det kan jeg ikke svare præcist på i dette øjeblik, men jeg tror, det vil blive meget vanskeligt at få anbragt ret mange af disse funktionærer ved statsbanerne, idet statsbanerne selv er inde i en rationalisering, som medfører, at man ikke har brug for så meget personale. Når vi i lovforslaget har medtaget en bestemmelse om, at afskedigede tjenestemænd er forpligtet til — med visse undtagelser — at modtage anden ansættelse, har vi nærmest tænkt på, at der måske ved andre privatbaner kunne være brug for sådanne tjenestemænd, eller at der i de kommuner, som skal være med til at betale til pensionisterne, kunne være stillinger, hvortil disse folk var kvalificerede. Men hvis statsbanerne på dette område kan yde en hjælp, er det klart, at de vil være villige dertil.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil jeg sige, at spørgsmålet om de funktionærer, der er ansat efter 1943, har været meget nøje diskuteret i kommissionen, og der er ikke tvivl om, at funktionærernes repræsentanter meget gerne ville have skabt bedre vilkår for disse tjenestemænd. Men de mennesker har jo, som det ærede medlem hr. Horn sagde, dengang de blev ansat, vidst, at de ikke havde krav på pension i tilfælde af likvidation, og derfor

har man ikke nogen forpligtelse overfor dem. Jeg har selvfølgelig ikke noget imod, at man i udvalget prøver, om man under en eller anden form kan yde dem hjælp, men jeg tror ikke, det vil være muligt; jeg tror, at kommissionen har forsøgt alle de muligheder, der måtte foreligge.

Jeg føler ingen trang til at optage en diskussion med det ærede medlem hr. J. M. Pedersen, der talte for retsforbundet, om statsdrift kontra privatdrift; det kan måske gemmes til en anden lejlighed. Men der er nu forskellige ting, man ikke må glemme: når staten driver et foretagende, har den helt andre forpligtelser, end de private, som driver et foretagende, har. Staten kan f. eks. ikke sætte en færge ind på Store-Bæltsruten i sommermånederne og så sige, at det er lige meget, om den sejler om vinteren. Sådan er der en hel række ting at tage i betragtning, hvis man på saglig måde skal diskutere dette problem.

Med disse bemærkninger vil jeg endnu en gang takke for den velvilje overfor lovforslaget, som er kommet til udtryk, og jeg udtaler håbet om, at vi nogenlunde hurtigt kan komme igennem udvalgsarbejdet, så vi kan få lovforslaget vedtaget inden 1. april.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg forstår så udmærket den højtærede ministers begrundelse for ikke at lade statsbanernes forhold blive genstand for den samme behandling som privatbanernes. Der er den store forskel på statsbanernes og privatbanernes kunder, at de medborgere, som bor i statsbanernes opland, aldrig bliver stillet i den situation, at nu må de se at bruge banen, for ellers bliver den pågældende strækning nedlagt. De, som betjener sig at en statsbane, ræsonnerer som så: det går nok, det har gået i 50 år, og det bliver det nok ved med. Der er altså en meget stor forskel på den behandling — det er ikke noget, man tilsigter, men det er en følge af hele forholdet — som de, der bor i privatbanernes opland, og de, der bor i statsbanernes opland, bliver genstand for. Man siger, at statsbanerne finder selv ud af, hvornår der skal gøres noget ved den ene eller den anden af deres sidelinier.